

- en glad skole

✉ Eidervej 50, 8600 Silkeborg
☎ 89 70 25 50
E-mail: Hvinningdal.skole@silkeborg.dk
www.hvinningdal.skole.silkeborg.dk

13. oktober 2016

Støtteerklæring til projekt "Snak om det... med alle skolebørn"

Som klasselærer ved jeg, at der i enhver af mine klasser vil være elever, som er eller vil blive berørt af psykisk sygdom i løbet af deres barndom og ungdomsliv - enten som pårørende eller på egen krop. Jeg ved også, at det kan være langt sværere for dem at tale om og langt vanskeligere for os, deres voksne, at sætte ord på, end det er at drøfte følgerne af en fysisk sygdom som fx cancer. Emnet er fortsat omgærdet af tabuer, berøringsangst og usikkerhed fra både børn og voksne. Tavsheden, usikkerheden og forlegenheden hos de voksne skaber grobund for tabuer, myter og mere tavshed i næste generation og lukker utilsigtet døren for vigtige samtaler imellem børn og voksne. Ingen ønsker den larmende tavshed om emnet, men ikke desto mindre falder det mange af os svært at finde et afsæt for samtaler med børn og unge om psykisk sårbarhed.

Karen Glistrups bog "Snak om det - med alle børn" fungerer som dét afsæt, vi som (bl.a.) lærere mangler, når der skal sættes ord på og snakkes om emnet. Bogen åbner døre - både for mere viden og forståelse hos den enkelte og for de vigtige samtaler. På klassen, enkelte elever imellem og fra elev til voksen. Dét, vi ikke snakker om bliver til dét, vi godt kan snakke om.

Jeg benytter bogen i 9.a - en "helt almindelig" 9. klasse. Eleverne sætter sig enkeltvis eller to sammen og bladrer i den, læser de afsnit, der fanger deres interesse og taler stille sammen om det læste. I timens løb henvender flere sig til mig med spørgsmål og kommentarer. Én fortæller om en farfar, der led af depression, og om hvordan hun aldrig rigtigt vidste, hvad der egentlig foregik, når han "lukkede ned", som de voksne sagde. Flere nævner Alberte, som gik i klassen sidste år, og som led af socialangst. Selvom hun og vi voksne var åbne om hendes problemer, så "var det så akavet at tale med hende om, fordi vi alligevel ikke turde - men det er jo ikke så farligt." Afsnittet om krigstraumer får nogle til at tale om børnene i skolens modtagerklasse: "Tænk, hvis nogle af dem har oplevet noget helt tæt på!"

Jeg beder eleverne skrive et par linjer hver om deres indtryk af bogen. Helt frit fra hjertet:

"Jeg synes, bogen er meget god. Det er som om man indser, hvad man går og har i hovedet. Billederne i bogen er meget gode, så forstår man bedre meningen. Godt sprog, som alle forstår." (Pige, 9.a.)

"Jeg synes, den giver en god indsigt i mange forskellige ting her i livet. Og man burde lære mere om det." (Dreng, 9.a.)

"Jeg synes, det er et vigtigt emne at tale om. Både, så vi forstår, hvordan de har det, og fordi de ikke skal føle sig udstødte." (Pige, 9.a.)

"Godt sprog, til at forstå. God hjælp til børn, der har problemer." (Dreng, 9.a.)

"En supergod bog! Godt med de små tegnede historier, så det ikke bliver for meget tekst." (Pige, 9.a.)

"Jeg synes, at man forstår dem lidt mere og hvorfor de gør, som de gør." (Dreng, 9.a.)

Efterfølgende er der fri snak i klassen. Eleverne spørger og fortæller, nogle forholder sig helt stille, men alle lytter og "er med". Og de følgende dage vender flere tilbage, trækker mig i ærmet og har et spørgsmål eller en lille oplevelse, de har brug for at dele med mig.

Døren er åbnet. Vi snakker om det. Den mulighed burde enhver elev og klasse have.

Charlotte Studtmund Klausen
Lærer og kredsstyrelsesmedlem af Silkeborg Lærereforening